

Türkçe basıma önsöz

İran'da Emperyalizme Karşı İşçi İktidarı Uğruna Mücadele: Bir "İslam Sosyalizmi" Savunucusuna Yanıt'ın Türkçe basımının Mehring Yayıncılık tarafından yayımlanmasından büyük memnuniyet duyuyorum.

İlk kez *Dünya Sosyalist Web Sitesi*'nde (WSWS) yayımlanan çalışmam, onlarca yıldır ABD'nin emperyalist entrikalarının ve saldırganlığının hedefi olan, 2018'den beri kitlesel işçi sınıfı protestolarının tekrar tekrar patlak verdiği ve işçi sınıfının artık bağımsız sınıf mücadelesi yolunu bulmaya çalıştığı bir ülkede sosyalist stratejiye ilişkin temel meseleleri irdeliyor. Bu eser, İran tarihini ve emperyalizme karşı mücadeleyi irdelene temelinde, emperyalizmi yenilgiye uğratmak için uygulanabilir bir stratejinin yalnızca işçi sınıfına dayandırılabilceğini ve işçi sınıfının İran burjuvazisinin tüm hiziplerine karşı bağımsız bir siyasi güç olarak harekete geçirilmesi gerektiğini gösteriyor.

İran'da Emperyalizme Karşı İşçi İktidarı Uğruna Mücadele, 2018'in ilk haftalarında İran Press TV'de çalışan gazeteci Ramın Mazaheri'nin, 2017 sonu ve 2018 başlarında ülkeyi sarsan kitlesel işçi sınıfı protestolarına yönelik yazdıkları için *Dünya Sosyalist Web Sitesi*'ne yaptığı eleştiriye yanıt olarak yazıldı.

Mazaheri, her ne kadar siyasi olarak gelişmemiş olsa da işçi sınıfının uzun süredir bastırılan sosyal ve demokratik özelemlerini dile getiren protestoları savunduğu ve İslam Cumhuriyeti'nin baskısına karşı çıktığı için WSWS'ye serzenişte bulunuyor; İslam Cumhuriyeti'nin önderlerinin İran'ın emperyalizme karşı direnişine önderlik ettiğini iddia ediyordu.

Mazaheri'ye yanıttımda söylediklerimi burada tekrarlamayacağım. Sadece WSWS'nin Mazaheri'nin eleştirilerini bir fırsat olarak memnuniyetle karşıladığını belirteceğim. Bu sayede İran'ın emperyalist saldırganlığa karşı savunulması ve bunun İran'da ve Ortadoğu genelinde sosyalist devrim uğruna mücadele ile ilişkisi konusunda devrimci sosyalist hareketin —yani Dördüncü Enternasyonal'in Uluslararası Komitesi'nin— bakış açısı ayrıntılı bir şekilde açıklanmış oldu.

Bu metin yazıldığından beri İran'daki burjuva dini rejimin krizi ve İran'ı hedef alan bir ABD savaşı tehdidi daha da yoğunlaştı.

Mayıs 2018'de ABD, Tahran'ın tüm şartlara titizlikle uyuyor olmasına rağmen 2015 İran nükleer anlaşmasından çekildi ve sonraki 12 ayda —savaş açmaya denk bir adımla— İran'a karşı cezalandırıcı ekonomik yaptırımları tek taraflı olarak yeniden uygulamaya koydu. İran ekonomisini "çökertme" amacını açıkça ilan eden Washington, İran'ın tüm petrol ihracatını engelledi, ticaretini felce uğrattı ve ülkeyi ABD'nin hakimiyetindeki küresel mali sistemden dışladı.

Yaptırımlar istenilen etkisini gösterdi. İran ekonomisini boğan bu yaptırımlar, İran'ı ABD destekli Şah'ın çeyrek yüzyıl süren kanlı diktatörlüğü sırasında hüküm süren yeni sömürgeci esarete geri döndürmeye kararlı olan Washington, diğer emperyalist ve büyük güçler ile artan oranda huzursuz İran işçi sınıfı arasında manevra yapmaya nasıl devam edileceği konusunda İran'daki burjuva ulusalcı rejim içinde zaten var olan derin çatışmaları yoğunlaştırdı.

2020 yılı, ABD'nin İran İslami Devrim Muhafızları Generali Kasım Süleymani'ye bir insansız hava aracıyla suikast düzenlemesi ile başladı. Bu savaş suçu İran'ı, ABD'yi ve bütün Ortadoğu'yu yıkıcı bir savaşın eşiğine getirdi.

Mehring Yayıncılık, 2018'de kaleme aldığım yanıtı ek olarak, Süleymani suikastından hemen sonraki günlerde WSWS'de yayımlanan üç makaleyi bu kitapta yeniden yayımlıyor. Bu makalelerden ikisi, ABD emperyalizminin İran'a karşı pervasız "azami baskı" hareketına yön veren stratejiyi, sosyoekonomik ve siyasi krizi çözümlüyor. Bu önsöz yazılırken dahi ABD Basra Körfezi bölgesine ek asker ve silah göndererek bu hareketi kızıştırıyor. Üçüncü makale, İslam Cumhuriyeti'nin en güçlü ikinci kişisi olduğu düşünülen bir generalin Trump'ın emriyle öldürülmesine Türkiye burjuvazisinin başlıca partilerinin verdiği tepkiyi değerlendiriyor.

Geçtiğimiz otuz yılda ABD, Afganistan'dan Irak'a, Suriye'den Libya'ya kadar büyük Ortadoğu genelinde sonu gelmeyen bir dizi yıkıcı savaş açtı. Bu savaşlar bütün bu karmaşık toplumları mahvederken, ABD emperyalizminin dünya çapındaki ekonomik ve jeopolitik gücünde yaşanan gerilemeyi durdurmakta açıkça başarısız oldu.

İran burjuvazisi emperyalizmin egemenliği altında olmaktan rahatsız. Fakat bu rahatsızlığın tek nedeni, ABD ve Avrupa emperyalist güçlerinin yırtıcılığının İran burjuvazisinin "kendisi" işçi sınıfının sömürsünü

genişletme ve İran'ı bölgesel bir egemen haline getirme çabalarını sekteye uğratıyor olmasıdır. İran burjuvazisi ve onun İslam Cumhuriyeti, sınıfsal konumundan dolayı, Ortadoğu'daki işçi ve emekçileri tüm etnik ve dinsel ayrımların ötesinde devrimci temelde harekete geçirmekten yapısal olarak acizdir ve dahası buna şiddetle karşıdır. Ne var ki Washington'ın saldırganlığına, entrikalarına karşı koymak ve bir bütün olarak emperyalizmi yenilgiye uğratmak için geçerli tek mücadele budur. İşçi sınıfına düşen bu görev, ancak emperyalizme karşı mücadele toplumsal eşitsizliğe ve her türlü sınıfsal baskıya karşı mücadeleyle, yani sosyalizm mücadelesiyle aşılandığı ölçüde gerçeğe dönüşecektir.

Keith Jones

řubat 2020

mehring
yaayıncılık